

andre beslægtede Spørgsmaal ligge for. Hvem der altsaa ikke vil bevæge sig til den Mening, at den Fremgangsmaade er rigtig, hurtigt og ved store Spring at komme til det Maal, som vi alle stræbe hen til, de, troer jeg, maae ikke lettelig lade sig bevæge til at gjøre et saadant Spring i en Sag, hvor et enkelt af saadanne Forhold kommer for; jeg troer, de tabe den Grundvold, hvorpaa de maafee i andre følgende Sager kunne komme til at stille sig, ved at følge denne Fremgangsmaade i een Sag, skjøndt de ikke ville følge den i andre. Det er derfor, jeg vil stemme for Minoritetens Forslag i den foreliggende Sag. Jeg vilde ansee det for en stor Ulykke, dersom vi skulle komme til saa hurtigt at nærme os Handelsfriheden og Næringsfriheden i deres yderste Grad, at man skulde gjøre saadanne Spring, som ligge i Talsforholdet fra 17 til 5. Jeg vilde ansee det for en meget stor Ulykke for vort Fædreland, og i enhverfomhelst Sag, der vil komme for, skal jeg gjøre Mit til at afværge, at vi komme til at gjøre Spring fra 17 til 5, hvad enten det saa bliver i Toldforhold, eller det er i andre Forhold, hvor man, naar man kunde sætte dem om i Tal, og man gik ud fra, at vi stod paa 17, vilde, at man skulde springe ned til 5. Jeg kan, som sagt, ikke finde Sligt tilraadeligt; jeg vil modsætte mig det, og vil ikke gjøre det i een Sag, thi derved vilde jeg tabe mit Holdpunkt i andre følgende Sager, ligesom jeg ogsaa troer, at det er den Bet, som Thinget hidtil er gaaet. Jeg skal saaledes erindre om, at vi i forrige Session vedtog en Lov angaaende Møllenærningen. De Herrer, som her ere tilbøielige til at gjøre dette Spring, af dem vare ogsaa de Fleste, som dengang havde Sæde i Thinget, tilbøielige til at gjøre et lignende Spring ved hiin Lov; men Thinget afholdt sig dengang fra at gjøre det, og jeg vil haabe, at det ogsaa vil følge den samme Fremgangsmaade her. Det Gæste, som efter min Mening skulde bevæge os til at afvige fra dette Princip i denne Sag, det skulde være samtidigt at bringe Genhed tilstede mellem Satterne i Holsteen og Satterne i Kongeriget; men, naar jeg lægger Mærke til, at dette er det allereneeste Punkt, hvor Regjeringen har foreslaaet at stille os

lige, uagtet Regjeringen har foreslaaet os andre Forandringer i Satterne, for at nærme sig til Lighed, saa kan jeg virkelig ikke see, hvad der skulde begrunde, at man gjør en Undtagelse med Hensyn til denne ene Sag. Den ærede Finantsminister har udtrykkeligt sagt, at han, naar dette Hensyn ikke havde været, ikke vilde have foreslaaet en saa lav Sats, ikke vilde have gjort et saa stort Spring; men, naar dette er Tilfældet, og, naar han har troet at kunne undlade at bringe Genhed tilstede med Hensyn til de andre Satter, hvori han ogsaa foreslaaer Forandringer, saa kan jeg ikke indsee, at det skulde være nødvendigt, naar ikke andre Grunde talte derfor, at gjøre denne ene Sats lige med Holsteens. Kan han komme ud over Banfællighederne med Hensyn til de andre Satter, hvorved der endnu vil blive en Ulighed tilstede mellem Danmark, Slesvig og Holsteen, saa vil han vistnok med sin store Dygtighed ogsaa vide at komme ud af Forlegenheden med Hensyn til denne ene Sats. Naar jeg saaledes her, som ellers, holder paa, at vi skulle gaae langsomt og gradvils frem til det Formaal, vi have sat os, maa jeg protestere imod, at det skulde være, fordi jeg, som den ærede Finantsminister anførte, betragtede Folket som umyndige og halvorne Børn. Det er ingenlunde min Betragtning af Folket; men jeg troer, at det ligger i de Forhold, hvorunder vi leve, at, uagtet Folket maa ansees som vorne og myndige Børn...

Formanden: Den ærede Rigsdagmand maa have misforstaaet den høitærede Finantsminister, idet denne ikke talte om Folket, men om Papiirfabrikkerne.

J. A. Hansen: Den ærede Finantsminister betragtede altsaa ikke Fabrikkerne længere som umyndige og halvorne Børn, men jeg antager dog, at han maa betragte disse Fabrikker med de samme Øine, hvormed han betragter andre Fabrikker, og hvormed han betragter vor Handelslovgivning i det Hele og de Bedkommende, som have med de Forhold at gjøre, hvorpaa den i det Hele taget finder Anvendelse. Jeg antager, at han maa betragte dem ligesom de større Næringsdrivende, som Mænd, der under den nærværende Lov